

YAŞASIN KAVUNİÇİ

KIŞILAR

- TORA — 25 Yaşında, çok sinirli bir kız.
YAGIL — Tora'nın babası.
SÜMİNİ — Tora'nın annesi.
LURBAN — Taşralı milletvekili, Tora'nın nişanlısı.

Yagil'in evinde yemek ve oturma odası olarak kullanılan salon. Karşıda geniş pencere. Pencerenin yanındaki büfenin bir yanında radyo, öbür yanında televizyon. Duvarda, altın yaldız çerçeveli bir resim. Sağda mutfaka, solda evin içine açılan kapı. Solda, bir kanepyle üç koltuk ve sehpa. Orta sağda yemek masası.

Gece, akşam yemeği zamanı.

Yagil, radyonun başında, radyo düğmesini çevirerek istasyon aramaktadır. Büyüden, değişik istasyonların yayınları olan müzik ve başka dillerden konuşmalarla parazit sesleri, üstüste ve karışarak duyulur.

Sümini, sofrayı hazırlamak için sıklıkla mutfaka gider. Yemek masasına tabakları, peçeteleri, çatal ve bıçakları yerleştirir. Bardak ve tabakları koyar. Mutfaktan öteberi getirir. Mutfaka bu gidiş gelişleri arasında konuşur.

SÜMİNİ — (Yemek masasını düzenlerken) Kapat şunu artık, kafam şişti.

YAGIL — Haber veren bir istasyon arıyorum.

SÜMİNİ — Ne haberi?

YAGIL — Bizim için.

SÜMİNİ — Bizim için mi? Daha neler...

YAGIL — Bizim için dedimse, senin benim için değil...

Ortalık çok karışık bugünlerde. Hükümetin devrileceği söylentileri dolaşiyor...

SÜMİNİ — (Mutfaka giderken) Devrilirse devrilsin... Biz ne hükümetten?

YAGIL — Ah tanrım, şu kadının aklını bir geceliğine bana verseydin de, bir gecelik olsun rahat uyuyabilseydim.

SÜMİNİ — (*Mutfaktan*) Ne varmış, beğenemedin mi benim aklımı?

YAGİL — Be kadın, hükümet darbesi olacakmış diyorum sana...

SÜMİNİ — (*Elinde salata tabağıyla girerek*) Neymiş o?

YAGİL — Ne neymiş?

SÜMİNİ — Hani o demin dediğin şey?

YAGİL — Hükümet darbesi mi? Yani zorla, birdenbire hükümeti alaşağı edecekler.

SÜMİNİ — Ederlerse etsinler... Altında biz kalacak değiliz ya...

YAGİL — Ya kızımız? Kızımız ne olacak o zaman?

SÜMİNİ — Yani Yagil, bazen iyice saçmalıyorsun. Hükümet nerde, biz nerdeyiz... Kızımızın hükümetle ne alışverişi var?

YAGİL — Biyandan biz nikâh hazırlığı yapıyoruz, biyandan da hükümet darbesi söylentileri var...

SÜMİNİ — (*Üzgün*) Haaa, anladım... Bay Lurban bakan olamaz değil mi o zaman?

YAGİL — Hangi bakan olmak? Neler sayıyorsun? Bakan olmayı bırak, kellesini kurtaracağı bile belli değil.

SÜMİNİ — Eyvah...

YAGİL — En azından cezaevini boylar.

SÜMİNİ — Hiçbir suçu yokken de mi?

YAGİL — Milletvekili ya, daha ne suçu olsun? Yetmez mi?

SÜMİNİ — Öyleyse hükümet devrilmesin.

YAGİL — Bana da kalsa devrilmesin ama hükümet darbesi söylentileri çok yaygın.

SÜMİNİ — Bak sen şu işe... Biz damadımız bakan olacak diye beklerken... Gördün mü sen? Ne olacak şimdi? (*Mutfağa gider. Getirdiği öteberiyi masaya yerleştirirken*) Öyleyse, bu akşam yemeğe gelince Bay Lurban'a söyleyelim.

YAGİL — Neyi?

SÜMİNİ — Nişanın bozulduğunu.

YAGİL — Sen delisin. Bunlar söylenti. Hükümet darbesi olacak deniliyor. Bakalım, doğru mu?

SÜMİNİ — Bir laf çıktı mı, arkası geliyor. Peynire, yağa zam var diye bir laf çıktı, arkadan fiyatları artıverdi. Hükümet devrilecek deniliyorsa...

YAGİL — (*Sözünü keserek*) Bu haberleri biz nasıl duyuyorsak, elbet hükümet de duymuştur.

SÜMİNİ — Huh, hiç sanmam... Hani ne derler: Bir koca, boynuzlandığını en sonra duymuş.

YAGİL — Sen beni çatlatacaksın Sümini. Yahu, hükümet darbesiyle boynuzlu koca arasında ne ilişki var? Bize kadar geldiğine göre bu hükümet darbesi haberi, hükümetin kulağına da gitmiştir.

SÜMİNİ — (*Elini sallayarak*) Kendileri için söylenen her laf hükümetin kulağına gitse...

YAGİL — Hükümet, gereken önlemi almıştır herhalde. Darbecileri kısıvrak suçüstü yakalar...

SÜMİNİ — Öyle ya... Hükümet düşecek diye tam biz nişanı bozarız, bir de bakmışsın, o deviriciler yakalanmış... İster misin, o zaman Bay Lurban da bakan oluvermiş... İşte o zaman yandık. (*Mutfağa gider.*)

YAGİL — (*Seslenir*) Kaçta geleceğini söylemişti telefonda?

SÜMİNİ — Sekizde.

YAGİL — (*saatine bakarak*) Saat sekizi iki geçiyor.

SÜMİNİ — (*Mutfaktan getirdiklerini masaya yerleştirirken*) Tam zamanında gelirdi, hiç gecikmezdi. Sakın o dediğin şey olmuş olmasın?

YAGİL — Ne o?

SÜMİNİ — Hani o hükümet nesiydi?

YAGİL — Darbesi...

SÜMİNİ — Hah işte onu yapmış olmasınlar...

YAGİL — Sanmam. Öyle eisa radyo haber verirdi.

SÜMİNİ — Televizyonu açsana.

YAGİL — Demin baktım, televizyonda maç var.

(Sümini mutfağa gider. Yagil eğilmiş, radyoda istasyon arıyor. Sümini elindekilerle girer. Radyodan gelen karışık sesler arasından patlamaya benzer bir parazit gürültüsü duyulur. Sümini, korkarak elindeki masaya bırakır ve bir çığlık atar.)

YAGİL — Ne oldu?

SÜMİNİ — O senin dediğin mi oldu yoksa...

YAGİL — Yok canım, parazit. Gök gürleyince, şimşek çakınca her zaman böyle olur.

SÜMİNİ — Ben de o dediğin oldu sandım da...

YAGİL — Darbe olsa sessiz sessiz olur, gürültüsü sonradan çıkar.

SÜMİNİ — Sana birşey söyleyeyim mi: Tora'nın zaten gözü yok Bay Lurban'da. Hani ben bakan olacak filan demeseydim, dünyada nişanlanmazdı o'nunla.

YAGİL — E doğruuuu, istikbali parlak herifin...

SÜMİNİ — Aman senin de bir dediğin bir dediğini tutmuyor. Hem kellesi gider diyorsun, hem de istikbali parlak... Ne biçim parlak istikbalmış bu?

YAGİL — Canım, bakan olursa başka, hükümet darbesi olursa başka...

SÜMİNİ — Yol yakınken dönsek diyorum. Zararın neresinden dönülse kârdır.

YAGİL — Ben de onun için darbe olup olmayacağını öğrenmek istiyorum ya...

SÜMİNİ — Ne zaman anlaşılır bu?

YAGİL — Ne?

SÜMİNİ — İşte o dediğin şey canım. Hani hükümeti ş'apacaklar... Ne zaman ş'aparlar? O zamana kadar diyorum, kızı alıp da babamın yanına gitsem.

Hükümet yerinde kalırsa, döneriz. Yoo, şaparlırsa, biraz kalırız.

YAGİL — (saatine bakarak) Ben de merak ettim, halâ gelmedi. En iyisi...

(Susma)

SÜMİNİ — Evet?

YAGİL — En iyisi telefon edeyim kendisine...

SÜMİNİ — Hükümet devrildi mi diye soracaksın?

YAGİL — Yok daha neler... Bu akşam yemeğe gelmemesini söylerim. Bir bahane uydurur, özür dilerim.

SÜMİNİ — Aaa, dünyada olmaz. Ben sabahtanberi mutaktan çıkmadım ayol. Ziyafet için dündenberi hazırlık yapıyorum. Ne olacak bunca yemek?

YAGİL — Yahu, bu gece bir hükümet darbesi bekleniyormuş. Yani senin yemeklerin ziyan olmasın diye göz göre göre kızı ateşe mi atalım?

SÜMİNİ — Peki, peki... Yemekler yarına da kalır. Telefon et. Önemli bir işinin çıktığını söyle. Yada benim hastalandığımı söylersin. Yarın akşam buyursun yemeğe. Yarına kadar birşeycik olmaz yemeklere.

(Telefonda numara çevirir. Almaç kulağında uzun uzun dinler)

YAGİL — Zil çalıyor ama, cevap veren yok. Demek yola çıkmış.

SÜMİNİ — Belki de yakalamışlardır.

YAGİL — Neye?

SÜMİNİ — O senin dediğin şey olduysa... Gerçekten bakan olacak mı?

YAGİL — Olacak deniliyor.

SÜMİNİ — Allaha yalvarmaktan, dua etmekten başka çaremiz yok.

YAGİL — Ne diye?

SÜMİNİ — Hükümet düşmesin diye... Ama ya bakan olmazsa?

YAGIL — Olmazsa olmasın, milletvekili ya... Yetmez mi?
SÜMİNİ — Yetmesine yeter de... Hani bakan da olsa daha iyi değil mi?
YAGIL — Şışşt... Sakın Tora'nın yanında konuşma böyle şeylerden!
SÜMİNİ — Daha neler... Ben o kadar da aptal mıyım artık... İnşallah devrilmez.
TORA — *(Girer. Saçları bugudili, üstünde sabahlık. Tora girince, Sümini'yle Yagil'in birden susmuş oldukları davranışlarından belli olur.)* Neden sustunuz ben girince? *(Kanapeye yayılırcasına oturur.)*
SÜMİNİ — Susmadık ki... Neden susacaktınız... Susacak ne var sanki... Öyle değil mi Yagil? Sustuk mu biz?
TORA — *(Alayla)* Demek, şimdi siz susmuyorsunuz! Konuşup duruyorsunuz da ben duymuyorum.
YAGIL — *(Radyodan uzaklaşır. Koltuğa oturur.)* Zaten konuşmuyorduk.
TORA — Annem konuşmadan durabiliyor demek?..
SÜMİNİ — Sen önce kendi saçına başına baksana.
TORA — Ne varmış?
YAGIL — Biliyorsun, nişanlın gelecek. Akşam yemeğine çağırdık. Geç bile kaldı ya...
SÜMİNİ — Handiyse gelir.
YAGIL — Bugünlerde bakan olacağı da söyleniyor.
TORA — Hep bugünlerde... Aylardır bugünlerde... Onun bakan makan olacağı yok. Nasılsa milletvekili olmuş işte.
SÜMİNİ — Öyle söyleme, ona gelinceye kadar, daha neler neler bakan olmuyor... Onun nesi eksik?
YAGIL — Aranızda bir anlaşmazlık mı çıktı?
TORA — Ama baba...
YAGIL — Öğrenebilir miyim ben de?
TORA — Evlenmek için önceden bir ev açacağız ya sözde...

SÜMİNİ — Ne demek sözde?
YAGIL — Evet?
TORA — Çok görgüsüz bir adam, Evin duvarlarını kavuniçi badana yaptırılmalı diye tutturmaz mı? İlle de kavuniçi badana istiyor.
SÜMİNİ — Peki, sen ne renk badana istiyorsun?
TORA — Ben badana yaptırmam, diyorum.
SÜMİNİ — Aaa, daha neler... Duvarları badanasız evde mi oturacaksınız?
TORA — Duvarları kâğıtlatacağım anneciğim, çok güzel duvar kâğıtları var.
YAGIL — Canım, bu sorun değil.
TORA — Evet, belki bu sorun değil... Ama bakan olacağı filan da yalanmış. Artık evinin duvarını kavuniçi badana ettirecek adamı da bakan yapmazlar.
SÜMİNİ — Ohooo... Kvuniçiye gelene kadar daha ne renkli badanalar var... Kavuniçi olmuş, kazayağı olmuş, devetiyü olmuş, ne çıkar. Önemli olan...
TORA — *(Sözünü keserek)* Elbet bişey çıkmaz. Gerekiirse fedakârlık eder, kavuniçi badanalı bir evde bile oturmaya katlanırım. Ama önemli olan O'nun zevksizliği, görgüsüzlüğü... Üstelik bakan filan da olacağı yok ki, ne diye fedakârlık edecekmişim...
YAGIL — Ben güvenilir kaynaklardan duydum, Lurban'ın bakanlığı yakınmış...
SÜMİNİ — Evet, herkes öyle söylüyor.
TORA — Bütün bakanlıklar dolu. Nasıl bakan olacak bizimki?
SÜMİNİ — Allah büyüktür kızım, bakarsın bakanlardan biri ölüverir de yeri boşalır.
TORA — İşimiz Allaha kaldı artık.
YAGIL — Belki bir bakan istifa eder.
SÜMİNİ — Yeni bir bakanlık daha kuramazlar mı? Koalisyonu kurtarmak için, hani nasıl kurmuşlardı o ne bakanlığıydı o?

YANGIL — Eşgüdümsel İlişkiler Bakanlığı...
SÜMİNİ — İster bakan olsun, ister olmasın, herhalde konuğun yanına yemekte bu kılıktaki çıkacak değilsin... Hadi kendine çekidüzen ver... *(Tora isteksiz gider.)*
SÜMİNİ — Ya o şey olursa?
YAGIL — Hükümet darbesi mi?
SÜMİNİ — Evet.
YAGIL — Eee?
SÜMİNİ — Ne olur o zaman?
YAGIL — Bütün hükümettekileri filan haydi içeri tıkarlar.
SÜMİNİ — Milletvekillerini de mi?
YAGIL — Elbette.
SÜMİNİ — Bay Lurban'ı da mı?
YAGIL — O'nu da elbet.
SÜMİNİ — Tora, Lurban'ın nişanlısı diye işin ucu bize de dokunur mu dersin?
YAGIL — Ben de onu düşünüyorum ya... Her ne kadar nikâhlı karısı olmasa bile... Ne de olsa nişanlısı... Benim işlerim de bozulabilir.
SÜMİNİ — Öyleyse Tora haklı. Kızın başını yakmayalım.
YAGIL — Ya hükümet, darbeyi önler de... Lurban da bakan olursa...
SÜMİNİ — O zaman da yazık olur Tora'nın geleceğine. Her mahallede biriki bakan yok ki, biriyle olmazsa öbürüyle evlensin.
YAGIL — Bana bak Sümini, Bay Lurban gelince sakın bişey belli etme.
SÜMİNİ — Ne diye canım...
YAGIL — Ne öyle çok soğuk durmalı, ne de öyle çok yakın...
SÜMİNİ — Ya Tora?
YAGIL — O bilir nasıl davranacağını.

SÜMİNİ — Peki, ne zaman olacakmış o senin dediğin şey?
YAGIL — Hükümet darbesi mi? Canım zamani belli olur mu hiç?
SÜMİNİ — Ya beşon yıl sürerse... Beşon yıl da, ne uzak ne yakın, ne soğuk, ne sıcak durulmaz ya...
YAGIL — Ne kadar da safsın Sümini...
SÜMİNİ — İkidebir bana safsın safsın deyip durma. Sen o safi başka anlamda söylüyorsun, anlamıyorum sanma.
YAGIL — Darbe denilen şey hiç beşon yıl sürer mi canım... Biriki günlük, belki de biriki saatlik bir iş...
SÜMİNİ — Ayy, öyleyse belki de olmuştur da haberimiz yoktur. Ya olmuşsa... O zaman Lurban gelince kapıyı açmayız. *(Kapı zili çalınır.)* Eyvah... Ne olacak şimdi? Açayım mı kapıyı? *(Telaşla o yana bu yana gider.)*
YAGIL — Dur... Haklısın... Darbe olmuşsa radyo söyler... *(Hızla radyoya giderken kapı ikinci kez çalınır. Sümini de radyoyu dinlemek için Yagil'in arkasına gider. İkisi de radyodan haberi dinlemek için eğilmişlerdir. Evin içine açılan kapıya arkaları dönüktür. Onlar bu durumdayken, Tora'yla Lurban girerler. Lurban'a kapıyı Tora açmıştır. Tora giyinmiş, süslenmiş, saçını yapmıştır. Tora önde girer, Lurban Tora'nın elinden tutmuştur, Lurban'ın elinde bir çiçek demetiyle bir paket vardır. Radyodan darbeyi anırtıran, örneğin şöyle bir piyango ilân duyulur)*
RADYODAN — "Bugün son gündür. Bugün... Bugün... Bugün çekiliyor."
SÜMİNİ — *(Alçak sesle)* Hükümet mi çekiliyormuş?
LURBAN — İyi akşamlar efendim...
(Sümini, de, Yagil de sestten birden ürkerler. Yagil radyoyu kapatır. Gelenlere dönerler.)

SÜMİNİ — *(Elini kalbinin üstüne bastırarak)* Ay... bir-
den, şey sandım da...

TORA — *(Annesinin haline gülererek)* Ne sandın anne?

SÜMİNİ — Hükümete... birşey oldu sandım... Allah gös-
termesin... *(Yagil'e)* Neydi o?

YAGİL — *(Sümini'yi uyarmak için sert)* Sümini!

SÜMİNİ — *(Aptalca)* Ne var ki... Ben şimdi hükümeti-
miz için kötü bişey mi dedim?

YAGİL — *(Sümini'nin aptalca laflarını bastırmak için,
Lurban'a doğru yürür, elini sıkarak)* Hoşgeldiniz... Ge-
ciktiniz de...

SÜMİNİ — Çok merak ettik hükümete şaptılar diye...

YAGİL — *(Yine sert)* Süminiiii... Yemekler hazır mı?

SÜMİNİ — *(Yaptığı gafı anlamıştır. Lurban'ın elini sı-
karak)* Ya, sizi çok merak ettik...

LURBAN — Özür dilerim geciktiğim için. *(Çiçeği Tora'-
ya, paketi Sümini'ye verir.)*

YAGİL — Estağfurullah...

SÜMİNİ — *(Lurban'dan paketi alır)* Teşekkür ederim/
zahmet ettiniz.

TORA — Anne, biliyor musun, Lurban bir heyetin baş-
kanı olarak Amerika'ya gidecekmış.

LURBAN — *(Tora'nın koluna girerek)* Birlikte gideceğiz.

TORA — *(Sevinçle)* Evlenirsek, birlikte gidebilirmişiz.
Hemen evleneceğiz.

LURBAN — Bu gezi dolayısıyla partide toplantı uzun
sürdü de, ondan geciktim.

YAGİL — Ne önemi var, geldiniz ya... Amerika gezisi için
de sizi kutlarım.

SÜMİNİ — Ne kadar sürecek?

LURBAN — Birbuçuk ay kadar...

YAGİL — Ooo, çok iyi...

*(Yagil koltuğa, Lurban'la Tora kanapeye yanyana
ve birbirlerine yakın otururlar. Sümini ayakta sof-
rayla uğraşır.)*

SÜMİNİ — Nikâh ne zaman?

LURBAN — Olabildiğince çabuk.

TORA — Hemen.

YAGİL — Sofraya oturalım mı çocuklar, yoksa biraz
sonra mı?

LURBAN — Bilmem, siz bilirsiniz... Daha erken değil mi?

YAGİL — *(Kalkar)* Doğru, erken... Ne zaman isterseniz...
(Kapıya doğru giderken) Benim biraz içerde işim
var, yemeğe otururken bana seslenirsin Tora... *(Bir
elini, Lurban'ın omuzuna koyarak)* Kusura bakmaz-
sınız değil mi?

LURBAN — Rica ederim.

(Yagil çıkar.)

SÜMİNİ — Ben de mutfakta yemeklere bakayım. Lafa
daldım. İnşallah fırındakiler yanmamıştır... *(Mutfak-
ğa gider.)*

LURBAN — *(Bir elini Tora'nın omuzuna atarak)* Nikâh
işlemine hemen başlamalıyız.

TORA — *(Bir eliyle Lurban'ın belini dolayarak)* Yarın.

LURBAN — Olamaz.

TORA — Neden?

LURBAN — Yarın cumartesi de ondan.

TORA — Pazartesiye hemen başlarız.

LURBAN — Elbet...

TORA — Amerika'ya gitmeden mi evimize yerleşeceğiz,
yoksa döndükten sonra mı?

LURBAN — Sen nasıl istersen. Duvarların badanası ol-
masın diye halâ üsteliyor musun?

TORA — *(Cilvelenerek)* Amaaan Lurban şekerim, ne
önemi var yani, kavuniçi olmuş, camgöbeği olmuş...

*(Tora, Lurban'a iyice sarılır. Lurban da sarılıp,
öpüşürlerken ışıklar söner. Kısa bir süre karanlık-
tan sonra sahne aydınlanır. Tora'nın üstübaşı, sa-*

*çı dağılmaş. Eteği biraz açık. Tora, kanapeye ya-
yılmaş. Lurban, cebinden sigara paketini çıkarır.)*

YAGIL — *(Sesi gelir)* Çocuklar, yemekten önce birer ape-
ratif alalım yahu.. *(Lurban'la Tora toparlanır, bir-
birlerinden biraz uzaklaşırlar. Yağil girer. Seslenir.)*
Sümini, içkilerimiz nerde bizim?

SÜMINİ — *(Sesi içerden gelir)* Şimdi getiriyorum. Ne
içeceksiniz?

YAGIL — Ne içeriz çocuklar? Hepsi var..

TORA — Biz şarap..

YAGIL — Öyleyse hep şarap içeriz. Lütfen şarap Sümini..
*(Sümini, şarap şişesiyle gelir. Masadaki bardakla-
ra şarap koyar, hepsine verir.)*

LURBAN — Televizyonu açsak mı?

YAGIL — Elbette.. *(Televizyonu açar. Televizyonda il-
gilenmedikleri bir film görüntüsü. Şaraplarını içer-
ler.)*

LURBAN — Radyoda belki haberler vardır.

YAGIL — Açalım.. *(Televizyonu kapar, radyoyu açar.
Radyoda müzik vardır.)*

SÜMINİ — *(Kuşkullanmış)* Önemli bir haber filan mı ve-
recekti radyo?

LURBAN — Kimbilir... Belki..

SÜMINİ — *(Anlamlı anlamlı Yağil'in yüzüne bakar. Lur-
ban'la Tora konuşurlarken, Yağil'e fısıldar)* Hele bir
evlenip Amerika'ya kapağı atsinlar, ondan sonra hü-
kümete n'aparlarsa yapsınlar..

YAGIL — *(Azarlar gibi)* Hmmmmm....

*(Radyoda müzik kesilir. Konuşucu söze başlar.
Haberler verilirken hepsinin başları radyoya dö-
ner. Hükümetin düşeceği yolunda haberler veril-
dikçe, her üç-dört sözcükten sonra Tora, yanında
oturduğu Lurban'dan biraz daha uzağa gider, so-
nunda kanapeden kalkarak uzaklaşır, koltuğa otu-
rur.)*

KONUŞMACI — *(Radyoda birkaç gong sesinden sonra)*

Saat 21... Şimdi kısa haberlerimizi veriyoruz: Ana
muhalafet Partisi Genel Başkanı bugün öğleden son-
ra yaptığı basın toplantısında "Çok yakında bir hü-
kümet değişikliği beklemekteyiz." demiştir. Bir ga-
zetcinin bu değişikliğin tarihi sorusuna, Genel Baş-
kan, bu değişikliğin bugün bile olabileceği, cevabını
vermiş ve "Bu hükümet gidicidir, devrilecektir. Böy-
le bir hükümeti devirmek demokratik görevimizdir."
diye eklemiştir.

Son siyasî olaylarla ilgili olarak gazetecilerle parla-
mentodaki odasında bir konuşma yapan TARP Ge-
nel Başkanı da "Artık hükümeti düşürmenin zama-
nı gelmiştir. Bu hükümete son verilmelidir." demiş-
tir.

Bu sabah saat sekiz sıralarında, başkentin güney çı-
kağındaki otoyolda bir kamyonla bir otobüsün çar-
pışması sonunda yedi kişi ölmüş, sekiz kişi de.."

(Yağil, radyoyu kapatır. Sessizlik.)

YAGIL — *(Lurban'a)* Ne diyorsunuz?

LURBAN — *(Yağil'in hükümet için sorusunu, Tora'yla
evlenmesi için sorulmuş sanarak)* Biz karar verdik.
(Tora'ya) Öyle değil mi?

YAGIL — Yani sizce bir değişiklik olmaz mı?

LURBAN — *(Yağil'in yine hükümet düşmesi üzerine so-
rusunu evlilik kararları sanarak)* Değişiklik mi? Ne
diye? *(Tora'ya)* Kararımız değişmez, değil mi?

TORA — *(Soğuk)* Ben nerden bileyim?

LURBAN — Demin karar verdik ya...

TORA — Babam, senin kararını sormuyor, hükümeti so-
ruyor, ne olacak diye...

LURBAN — Haa... Hükümetin düşürüleceği... O her za-
man söylenir. Biz de muhalafetteyken hep öyle söy-
lerdik. Muhalefetin görevidir.

SÜMINİ — Ateş olmayan yerden duman çıkmaz ama...
LURBAN — Hükümetimizin durumu her zamankinden sağlamdır. Bize gelince...
YAGIL — Evet?
LURBAN — Pazartesi sabahı erkenden nikâh işlemine başlıyoruz.
TORA — (*Şaşmış görünerek*) Hangi pazartesi?
LURBAN — Bu pazartesi.
TORA — Ama daha ortada ev bile yokken...
LURBAN — Ev mi? Ev kolay... Tutacağız elbet.
YAGIL — (*Bardağına masadaki şiseden şarap koyduktan sonra*) Karnınız acıkınca bana da haber verin. (*Çıkar*)
SÜMINİ — (*Mutfağa giderken*) Ay mayonezi çalkalıyordum, yarıda bıraktım, bir de kesilirse...
TORA — Halâ badana kavuniçi olacak diye diretiyorsun..
LURBAN — Badana mı, kavuniçi mi? Yoo... Direndiğim filan yok. İlle de kavuniçi demedim ki... Sen nasıl istersen öyle olsun.
TORA — Ben kâğıtlatmak istiyorum duvarları.
LURBAN — İyi... Kâğıtlatalım.
TORA — Ama kâğıtların rengi de kavuniçi olmayacak.
LURBAN — (*Gülümseyerek*) Nerden çıkardın kuzum bu kavuniçini de? Ne renk istersen öyle olsun.
TORA — (*Sinirlenmiş*) Aaaa... Bu kavuniçi lafını ben kendiliğimden mi uydurdum yani... Sen söylemez misin her zaman, duvarlar kavuniçi badana olsun diye...
LURBAN — Öyle mi... Belki bikez söylemişimdir böyle birşey, Ama hiç farkında değilim.
TORA — Aaa!.. Farkında bile değilsin demek... Şimdi de inkâr ediyorsun. Yani sen, kavuniçi badanalatalım duvarları demedin...

LURBAN — Demişimdir herhalde... Ama sen nasıl istersen öyle olsun.
TORA — Önemli olan badananın rengi değil.
LURBAN — Nedir öyleyse?
TORA — Senin duvar badanası olarak kavuniçi rengini beğenmiş olman. Beğendin mi, beğenmedin mi? Beğendin işte... Ben, duvarları kavuniçiye boyanmış bir evde oturamam.
LURBAN — Oturma hayatım, oturma! Duvarları kâğıtlanmış evde otur.
TORA — (*Daha sinirli*) Off... Anlatamıyorum birtürlü... Kavuniçi badanayı sen önerdin.
LURBAN — Olabilir. Önermişsem, şimdi de vazgeçiyorum.
TORA — (*Sinir içinde*) Ay deli olacağım. Önerdin ama birkez.
LURBAN — Önerdimse kıyamet kopmadı ya... Duvarları badana ettirmedik ki daha...
TORA — Kavuniçi badanayı düşünmüş olman bile...
LURBAN — Ne olmuş?
TORA — Ah... Anlamıyor. Senin...
LURBAN — Evet?
TORA — Acele etmeyelim. Bu evlilik konusunu düşünelim.
LURBAN — Ama azönce birlikte karar vermiştik.
TORA — Yine de düşünelim.
LURBAN — Olur. Öyleyse Amerika'dan dönüşümüzde evimize yerleşeceğiz.
TORA — Ne Amerikası? Baksana radyo bile hükümet düşecek diyor.
LURBAN — İki yıldanberi düşecek deniyor. Bir hükümet işbaşına gelince, hep düşecek denilir.
TORA — Ama bugün düşecekmiş.
LURBAN — (*Kalkar. Radyoya giderken*) Ne düşmesi... yok öyle şey... (*Radyoyu açar*)

RADYO — (*Müzik biter. Komuşucu*) Sayın dinleyiciler, az önce aldığımız bir habere göre, bayındırlık bakanı bir basın toplantısı düzenleyerek hükümetten istifa ettiğini açıklamıştır.

TORA — (*Radyoda haber sürerken Tora sevinçle el çarparak seslenir*) Babaa, Baba! Koş, çabuk gel.

RADYODA KONUŞMACI — İstifa nedenini soran gazetecilere Bayındırlık Bakanı, gerçek nedeni daha sonra açıklayacağını söylemiştir.

SÜMİNİ — (*Elinde büyük bir tabakla girerek*) Hadi herşey hazır... Sofraya buyrun...

TORA — (*Elini dudaklarına götürerek*) Şışşt!

RADYODA KONUŞUCU — Bu konuda Başbakan, gazetecilere, henüz Bayındırlık bakanının istifası kendisine iletilmediği için bir yorumda bulunamayacağını söylemiştir.

YAGIL — (*Girer*) Yemekler hazır ha... Hadi buyrun.

TORA — Baba, haberler önemli. Bir bakan istifa etti.

YAGIL — Haydi hayırlısı.

RADYODA KONUŞUCU — Bayındırlık Bakanı'nın istifa nedeni üzerinde muhalefet çevrelerindeki söylentiye göre, Bakanla Başbakan arasında ilkesel sorunlarda anlaşmazlık çıkmıştır. (*Gonk*) Şimdi bir küçük reklam dinleyeceksiniz.

(*Lurban radyoyu kapar.*)

TORA — (*Lurban'ın koluna girerek masaya getirirken*) Güzel değil mi?

LURBAN — (*Anlamamış*) Efendim?

TORA — Bir bakanlık boşaldı işte! (*Otururlar*)

SÜMİNİ — (*Yemekleri dağıtırken aptal aptal*) Ne oldu şimdi? Anlatsanıza bana. Radyonun dediğine göre Bay Lurban bakan oluyor mü?

TORA — Öyle sayılır.

YAGIL — E bunun şerefine içelim. (*Tora sevinçle bardaklara şarap koyar*) Kutlayalım bakanlığınızı.

SÜMİNİ — Aman inşallah...

LURBAN — Daha ortada bişey yok.

YAGIL — Olmaz olur mu canım; herkes sizi geleceğin bakanı görüyordu. Şimdi bir bakanlık koltuğu boşalınca...

LURBAN — Sayın Başbakan da böyle bir söz vermişlerdi.

YAGIL — (*Bardağını kaldırır*) Yeni Bakanımızın şerefine! (*Bardak tokuşturup içerler.*)

LURBAN — Yalnız...

YAGIL — Evet...

LURBAN — Bu boşalan bakanlığın işlerinden ben hiç anlamam...

YAGIL — Bir bakanın, bakanlığın işlerinden anlaması gerekmez ki...

SÜMİNİ — Anlamaması galiba daha da iyi, di mi? (*yemek yemedeler*)

TORA — O zaman?

LURBAN — Evet?

TORA — Bakan olunca, Amerika gezisi kalır mı?

LURBAN — Bilmem. Ama daha bakan olduğum filan yok ki...

SÜMİNİ — Şu evinizi kiralsanız da yerleşseniz artık.

TORA — Biriki ev beğenmiştik.

LURBAN — Sen hangisini beğenirsen...

TORA — (*Lurban'a yaslanıp cilvelenerek*) Duvarları?

LURBAN — Efendim?

TORA — Ne renk olsun? Kavuniçi?

LURBAN — Söyledim; benim için sorun değil.

TORA — Yok, yok... Sen ne istersen öyle olacak.

LURBAN — Radyoyu hafif açsak da, haberler verilirse kaçırmayız.

SUMINI — İsterseniz televizyonu açalım.

YAGIL — Televizyon insanın gözünü alıyor, konuşamıyoruz.

LURBAN — Radyodan daha çabuk verilir haberler.

SUMINI — *(Radyoyu açar. Müzik duyulur)* Bu ses iyi mi?

YAGIL — Biraz daha kıs. Haberler verilirken sesi yükseltiriz.

SUMINI — *(yerine oturur)* Keşki Amerika'ya da gidebilseydiniz.

YAGIL — Yaa, hem bakanlık, hem Amerika gezisi, ne güzel olurdu.

SUMINI — Şu bakan, siz Amerika'dan döndükten sonra istifa etseydi, ne olurdu sanki... Patladı, hemen istifa ediverdi.

TORA — Bakan olunca, yalnız Amerika'ya mı, her yere gideriz. Öyle değil mi?

LURBAN — Şimdiden ne söyleyebilirim?

SUMINI — Dereyi görmeden paçayı sıvamak istemiyor Bay Lurban.

(Radyoda müzik kesilir. Konuşma başlar. Radyo kısık olduğu için konuşulan anlaşılmaz.)

YAGIL — Susun! *(Radyonun sesini yükseltir.)*

(Hepsi de kulak kesilmiştir.)

RADYODA KONUŞMACI — nan sırada iki bakanın birden neden istifa ettiklerini açıklamamışlardır. Başbakan bu konuda şimdilik hiçbir yorum yapmayacağını bildirmiştir.

SUMINI — Yani şimdi ne oldu?

YAGIL — Şişşt!...

SUMINI — Anlatırsanız kuzum bana da...

RADYODA KONUŞMACI — Son olarak istifa eden iki bakanı arayan gazeteciler, evlerinde bulamamışlardır. Bu son iki istifa ile birlikte, hükümetin üç üye-

sinin aynı gün içinde görevden çekilmelerinin, bir hükümet bunalımı yaratıp yaratmayacağı politika çevrelerinde tartışılmaktadır. *(Gong vurur. çok hareketli ve gürültülü müzik başlar.)*

YAGIL — Kıs şunu kıs!

SUMINI — *(Radyonun sesini kısarak)* Ne demek oluyor şimdi bu?

YAGIL — Bir bakanın istifasını anladık. O çok iyiydi. Ama bir günde üç bakan birden istifa edince... Bunda bir bitenyiği var. *(Tora, Lurban'ın yanından sandalyesini çekerek biraz uzaklaşır. Cıgara alır ağzına. Lurban, çakmakla cıgarasını yakar.)* Siz ne diyorsunuz bütün bu olup bitenlere Bay Lurban?

LURBAN — Yorum için çok erken.

YAGIL — Herşey açık, ortada. Üç bakan birden aynı gün istifa ediyor. Demek bir tehlike sezdiler.

(Tora, sinirli sinirli, bıçağını bardağına tempoyla vurmaktadır.)

SUMINI — Hani ne derler: Batan gemiyi önce fareler terkedermiş.

YAGIL — *(Ayağa kalkar. Doluşa doluşa konuşur)* Açıkçası Bay Lurban, hükümet darbesi olacak diye doluşan söylentiler gerçekleşeye benziyor.

LURBAN — Böyle bir olasılık göremiyorum.

SUMINI — Yani bu durumda... *(Durur)*

TORA — Evet anne... Söyle lütfen...

SUMINI — Bu durumda sizin... *(Durur)*

TORA — Amerika'ya gitmemiz suya düştü, diyecektin, di mi? Yalnız Amerika'ya gitmemiz değil ki...

LURBAN — Ama bizimle ne ilişkisi var bunların?

TORA — Renklerle zevkler tartışılmaz, demişler. Ama ben o kanıda değilim.

LURBAN — Yine evin badanası mı? Söyledim kaç kez, benim için renk hiç önemli değil...

TORA — Benim için neyin önemli olduğunu halâ anlayamıyorsun.

LURBAN — Anlat lütfen.

TORA — Badana rengi önerirken, niçin örneğin tirşe demedin, eflatun yada krem rengi, bej demedin de kavuniçi dedin? İşte benim üzerinde durduğum bu. İnsanın seçtiği renk, zevkini gösterir.

SÜMINİ — Biraz daha?

LURBAN — Hayır, teşekkür ederim.

SÜMINİ — Öyleyse tabağınızı değiştireyim. *(Mutfağa gider, yeni servis getirir. Değiştirir.)*

YAGIL — Durum çok karanlık bence... Karanlık ve karsık. *(Kabaca)* Üstelik, siz milletvekilisiniz de...

LURBAN — *(Kalkar)* Bir telefon edebilir miyim?

YAGIL — Buyrun, rica ederim.

(Lurban telefona gider. Almaçı kaldırır, numarasını çevirir. Bu sırada öbürleri, telefonda neler konuşacak diye merakla bakmaktadırlar. Sümini, telefonda rahat konuşulsun diye radyoyu kapatır.)

LURBAN — Alooo... İyi akşamlar. Ben Lurban... Teşekkürler canım...

YAGIL — *(Lurban'ın yanına sokulup sesini alçaltarak)* Aman nerden telefon ettiğinizi, bizde olduğunuzu sakın söylemeyin.

LURBAN — *(Telefonda)* Efendim?.. Sen de beni mi arıyordun... Ne var ki?.. *(Birden sevinmiştir)* Demel!.. Gerçek mi? Yaaa... Teşekkür ederim, sağol... Sevinmez miyim canım, sevindim elbet, çok sevindim... *(Yüzü daha çok güler)* Yok canım... *(Telefonun almaçını eliyle kapayarak, yanındaki Yagil'e)* Boşalan bakanlık için en başta ben düşünülüyormuşum... *(Hepsinin yüzünde sevinç. Lurban telefonda konuşur.)* Ne diyorsun, aman anlat şunu... *(Dinler)* Nasıl oldu? Yaaa... Çok iyi... *(Dinler)* Gelişen haber-

leri bana bildir aman... Benim durumum kesinleşirse hemen ara beni...

YAGIL — *(Alçak sesle)* Buranın telefon numarasını ver-sene..

TORA — Söyle bizi arasınlar...

LURBAN — *(Telefonda)* Olur şey değil.. *(Güler)* Doğrusu hiç umudum yoktu... Yarın sabah mı bildirecekler bana... İyi, iyi... Hiç kabul etmez olur muyum... Ne diye kabul etmiyeyim... Sağol... İyi geceler canım. Rica ederim. Görüşmek üzere... *(Telefonu kapar. İki elini sevinçle birbirine sürter. Öbürleri çevresini almıştır. Hepsinin yüzleri güler.)* Durum çok, çok iyi...

YAGIL — Yani, nasıl iyi?

LURBAN — Adamakıllı iyi...

YAGIL — Öyleyse iyi, iyi...

LURBAN — Son istifa eden iki bakan, istifalarını geri almışlar.

YAGIL — Ya ilk istifa eden?

LURBAN — *(Ağzı kulaklarında)* Onun istifası kabul edilmiş.

TORA — Yerine kim geliyormuş?

SÜMINİ — Yoksa?..

LURBAN — Evet... sanırım... Öyle gibi...

YAGIL — Biliyordum. *(Tora ve Sümini'ye)* Dememiş miydiniz size...

LURBAN — Daha değil ama... Yarın belli olacakmış. Üç aday varmış. En kuvvetli aday beni gösteriyorlarmış.

YAGIL — Kutlarım sizi..

TORA — *(Yanaklarından öperek)* Kutlarım canım.

SÜMINİ — Kutlu olsun.

LURBAN — Sağolun, sağolun... Radyoyu açalım, belki bir haber verir.

SÜMİNİ — *(Radyoyu açarken)* Öyle ya, belki bakan olduğunuzu söyler. *(Radyoda müzik vardır.)*

YAGİL — Hadi sofraya, sofraya...

(Sümini bardaklara şarap doldurur.. Yiyip içmeye başlarlar.)

TORA — Beni yanlış anlama...

LURBAN — Ne bakımdan?

TORA — Yani benim bir badana sorunu çıkardığımı sanma... Ayrıca kavuniçiği de severim.

LURBAN — Ne önemi var... Mademki sen kavuniçiği istemiyorsun...

TORA — Ben öyle demek istemedim. Sen istedikten sonra ben neden istemeyecekmişim... Üstelik severim de... Sıcak renk...

YAGİL — Hadi, bardakları kaldıralım... Şerefe...

Hepsi bardakları kaldırmışken, daha içmeden, radyodan tok, kalın bir ses duyulur. Hepsi de donmuş kalır.)

RADYO — Dikkat, dikkat, dikkat... *(Yagil radyonun sesini yükseltir.)* Dikkat, dikkat, dikkat!.. Sayın yurttaşlar! sizlere Ulusal Birlik Örgütü adına sesleniyorum. Dikkat, dikkat, dikkat! Şu anda, Ulusal Birlik Örgütümüz, iktidarı ele geçirmiş bulunmaktadır. Ve ulusal Birlik Örgütü yurdun her yerinde yönetime egemendir. Yurdumuzu, bütün yurttaşların yıllardan beri yakınmakta oldukları bugünkü zor duruma düşüren hükümet devrilmiştir. Ulusal Birlik Örgütü yeni hükümeti kurmuş bulunmaktadır. Yeni hükümetin bildirisi daha sonra radyodan yurttaşlara duyurulacaktır. Ulusal Birlik Örgütü iktidarı, yurttaşlarımızın sükûnet içinde yayınlanacak bildiriye beklemelerini salık vermektedir. Durum, radyolardan sık sık duyurulacaktır. *(Gonk. Marşlar çalınmaya baş-*

lar. Yagil, radyonun sesini kısar. Tedirgin bir sessizlik.)

SÜMİNİ — Ne demek oluyor şimdi bu?

YAGİL — Belliydi böyle olacağı. Televizyonu aç Sümini. *(Sümini Televizyonu açar. Televizyonda yayın olmadığı görüntüsü ve sesi vardır.)* Televizyonda yayın yapmıyorlar.

(Lurban ayakta, tedirgin durur. Öbürleri koltuklara oturur.)

YAGİL — Bu durumda...

LURBAN — Benim gitmem gerekiyor.

YAGİL — Partinizin merkezinde olmalısınız sanırım. Belki de şimdi sizi arıyorlardır.

LURBAN — *(korkuyla)* Kim?

YAGİL — Partiniz... Bakanlığa atandıysanız, o zaman... *(durur)* Radyo *(Marş birden durur. O tok, kalın ses konuşur)* Çok sayın yurttaşlar! Devrik hükümet

üyeleri tutuklanarak şimdilik açıklanmayan bir yerde toplu tutularak halkın saldırısına karşı korunmaktadır. Henüz korunma altına alınmamış bulunan devrik iktidar mensuplarının halkın saldırısına uğramamaları için kendiliklerinden gelecek teslim olmaları istenmektedir. Ulusal Birlik Örgütü hükümeti, bundan sonra da yurttaşlara yeni durumlardan radyo aracılığıyla bilgi verecektir. *(Gonk. Marş, kesilen yerden sürer. Ağır bir sessizlik.)*

YAGİL — *(Birden kalkıp, telefona giden Lurban'ın önünü keserek)* Telefon mu edeceksiniz?

LURBAN — Evet... Müsaade ederseniz.

YAGİL — Hayır... Burdan telefon etmemelisiniz.

LURBAN — Yaa!..

YAGİL — Herhalde telefonlar dinleniyordur. Burdan telefon ettiğiniz anlaşılırsa... Düşünebiliyor musunuz?

LURBAN — Peki, ne yapmalıyım?

YAGIL — Siz en iyisi... *(Durur)*

LURBAN — Evet?

TORA — Az önce radyodan yeni hükümetimiz ne dedi?

YAGIL — Kendinizi halkın gazabından korumak için...
hemen gidip teslim olmalısınız.

LURBAN — Halkın gazabı mı? Niçin?

YAGIL — Saldırabilirler...

LURBAN — Ama ben hükümet üyesi değilim ki...

YAGIL — Bakan atanmıştınız...

LURBAN — Üç adaydan biriydim ben... Daha atanmamıştım...

TORA — Öyle bile olsa, demin radyodaki bildiride, iktidara mensup olanlar, demedi mi?

LURBAN — *(İkircimlidir)* Gideyim öyleyse...

TORA — *(Kalkar, Lurban'ın yanına gider. Kapı ağzında dururlar. Tora, duygusal konuşur)* Böyle olmasaydı, yine de olmayacaktı.

LURBAN — Neden ama?

TORA — *(Lurban'ın ceket düğmesiyle oynayarak)* İnan ki üzgünüm. Ama olanaksızdı.

LURBAN — Niçin?

TORA — Çünkü, zevklerimiz uyuşmuyordu. Hep sana anlatmak istediğim işte buydu.

LURBAN — Anlamıyorum.

TORA — Duvarların kavuniçi badana edilmesini istediğin an, bu iş bitmişti.

LURBAN — Böyle bişey söylemiş olduğumu anımsamıyorum bile... Laf olsun diye söylemiş olacağım belki de...

TORA — Üzgünüm...

(Tora ile Lurban kapı ağzında alçak sesle konuşurlarken, kanapede yanyana oturan Sümini ile Yagil fısıldaşırlar.)

SÜMINİ — *(Fısıltı)* Gideceği yok bunun...

YAGIL — Bizim de başımızı derde sokacak.

SÜMINİ — Telefonla bildirmeli, burda diye...

YAGIL — Yanında olmaz ki... Gittikten sonra...

SÜMINİ — Çıkar çıkmaz...

(Radyoda marş birden kesilir. Tok, kalın ses konuşurken, dördü de kulak kesilip dinlerler.)

RADYODAN — Dikkat, dikkat, dikkat! Sayın yurttaşlar! Ulusal Birlik Örgütü hükümetinin bir numaralı bildirisi:

1 — Bu gece saat yirmidörtten sabah beşe kadar sokağa çıkma yasağı konulmuştur. Yarından sonra, gece sokağa çıkma yasağı saat 19 dan sonra başlayacaktır.

2 — Devrik iktidar mensuplarından saat 24'e kadar teslim olmayanlar görüldükleri yerde tutuklanacaklardır. Kaçmak girişiminde bulunanlar için vur emri çıkarılmıştır.

SÜMINİ — Ne ne demek oluyor şimdi bu?

RADYODAN — Devrik hükümet mensuplarının yerini bilip de haber vermeyenler ve yanlarında koruyanlar, ağır cezaya çarptırılacaklardır.

İşbu bildiri, Ulusal Birlik Örgütü iktidarı, Halkla İlişkiler Bürosunca duyurulur.

(Gonk. Kesildiği yerden marş başlar. Suskunluk.)

SÜMINİ — Anlatsanıza bana canım, ne demek oluyor şimdi bu?

LURBAN — Gidemem de artık, sokağa çıkma yasağı var...

YAGIL — *(Saatine bakarak)* Yasak saat 24'den sonra başlıyor. Saat onikiye beş var şimdi. Hemen çıkabilirsin...

LURBAN — *(Zavallı görünümde)* Beş dakika içinde sokağa bile inemem.

YAGIL — Boşuna burda durmayın, zaman yitiriyorsunuz.

LURBAN — *(Yakınındaki masa sandalyesine çöker. Dirseklerini dayar. Başını, iki elinin arasına alır)* Çok geç...

(Sessizlik)

(Yagil Tora'nın yanına gelir. İkisi de, Lurban'ın arkasındadır. Yagil, pandomim yapar gibi, çok az sözcük kullanarak, üst kattaki komşuya gidip, oradan telefon etmesini Lurban'ı haber vermesini anlatır.)

YAGIL — *(Fısıltıyla)* Üst kata... ordan...

LURBAN — *(Kalkar)* Lütfen telefon edin. Benim burda olduğumu haber verin yeni gelenlere...

YAGIL — Ama...

LURBAN — Sizi de düşünmek zorundayım; zor durumda bırakamam sizi...

TORA — Nereye telefon etmeliyim?

LURBAN — Bilmiyorum. Ama radyo evine telefon edip ordan öğrenebilirsiniz.

TORA — *(Telefon rehberinden radyonun telefonunu öğrendikten sonra telefon eder)* Allo... Radyo mu? Mersi... Bay Lurban'ı tanıyorsunuz, değil mi? Az önce radyodan yayınlanan yeni hükümetin bildirisine uyarak... *(Durur)* Ne? Şimdi mi? Yani... *(dinler)* Ciddi mi? yaa!.. Çok şükür, çok şükür... Heyecanlı dakikalar yaşadık... Sağolun! *(Telefonu kapar)*

YAGIL — *(Merakla)* Ne olmuş?

TORA — *(Babasını duymamış gibi, Lurban'ın yanına gidip oturur. Lurban'ın saçlarını okşayarak)* Geçmiş olsun... Pazartesi sabahı nikâh işlemine başlayalım hemen.. Amerika'ya gitmeden önce evi de tutarız.

SUMİNİ — Bize de anlatsana Tora; ne demek oluyor şimdi bu?

TORA — *(Sözcükleri tek tek, hecelere basa basa söyler)* Hükümet kuvvetleri darbecileri Radyoevinden püskürtmüş. Radyoyu geri almışlar.

YAGIL — Yaaa! Bu iyi işte...

TORA — *(Saçlarını okşayarak alçak sesle)* Evin badanasına gelince... yatak odasını filan kâğıtlatırız. Duvar kâğıtlarının çiçekleri kavuniçi olsun... Öteki odalar da kavuniçi badana...

(Radyoda marş kesilir. O tok kalın ses konuşur)

RADYO — Devrik iktidar yanlısı kimi güçlerin radyoevini ele geçirme girişimleri başarısızlıkla sonuçlanmıştır. Bu güçler püskürtülerek radyoevinde egemenlik sağlanmıştır. Sayın dinleyiciler, az sonra Ulusal Birlik örgütü hükümetinin iki numaralı bildirisi yayınlanacaktır.

(Marş, kesildiği yerden sürer.)

SUMİNİ — Hiçbişey anlamadım; ne demek oluyor bütün bunlar?

YAGIL — Ben de anlayamadım. Futbol maçı gibi birşey oldu bunlarınki... Bir biri gol atıyor, bir öteki

SUMİNİ — Başımızda hangisi var şimdi hükümet olarak? Bay Lurban'ınkiler mi, yeniler mi?

YAGIL — Elbet, yeni hükümet...

SUMİNİ — Yenisi mi iyi, eskisi mi?

YAGIL — İkisi de hükümet işte...

TORA — *(Lurban'a.)* Belki de çocukluğundan belleğine yerleşmiş olacak...

LURBAN — Ne?

TORA — Kavuniçi... Belki çok beğendiğin bir eve gitmiştim, bir zengin evi... Zengin ama görmemiş. Zevksiz birilerinin evi... O evin badanası kavuniçiydi. Senin de belleğinde kaldı, bilinçaltında...

LURBAN — Bilmem ki...

TORA — Kavuniçinden nefret ederim, öğrenirim.

LURBAN — Yaa!..

TORA — Niçin, bilir misin?

LURBAN — Niçin?

TORA — Çünkü kavuniçi, hem sarı hem kırmızı olmak istemiştir, ikisi de olamamıştır; ne sarıdır, ne de kırmızı... Buyüzden seninle zevklerimiz hiç uyuşmadı.

LURBAN — Anlıyorum. Ama ben...

TORA — Artık boşuna... Herşey bitti.

(Radyoda Marş kesilir. Eski konuşucu konuşur)

RADYODA KONUŞUCU — Sayın dinleyiciler! Basın-Yayın Bakanlığından duyurulur! Başbakanlık bildiri-si: Ülkemiz ancak biriki saat süren oldukça tehlike-li bir bunalım yaşamıştır. Kendilerine Ulusal Birlik Örgütü adı veren darbeci bir gizli örgüt hükümeti ele geçirme girişiminde bulunmuşsa da başarısızlıkla so-nuçlanan eylemlerinden sonra hükümet kuvvetleri duruma egemen olmuştur.

(Radyoda konuşma sürerken Tora sevinçle fırlar.)

SUMINI — Hangisi, hangisi kazandı?

YAGIL — Bizimki...

RADYODA KONUŞMACI — Darbeciler ve elebaşları ta-mamen yakalanmışlardır. Ülkemiz, huzur ve sükûnete yeniden konuşur.

Şimdi hava raporunu veriyoruz.

(Tora, radyoyu kapar. Lurban ayağa kalkar. Tora, iki kolunu Lurban'ın omuzlarına dolar.)

TORA — (Haykıracak) Yaşasın kavuniçi! Hayır, hayır, ne duvarkâğıdı istiyorum, ne birşey... Evimi-zin bütün duvarları kavuniçi badana edilecek. Yaşa-sın kavuniçi!

LURBAN — (Ölgün bir sesle) Yaşasın!

(Tora, ayak parmakları üstünde yükselerek, kol-larını omuzuna doladığı Lurban'ı öper. Öpüş duru-munda kalırlar.)

SUMINI — Kuzum anlatsana bana, ne oldu şimdi?

MİLLİ KÜTÜPHANE
Okuyucuya aittir